

**ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA
V PLZNI**

FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Přínosy a náklady eura na příkladě
konkrétního podniku**

**Benefits and costs of the euro in the example
of a particular company**

Věra Gaboríková

Plzeň 2012

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Přínosy a náklady eura na příkladě konkrétního podniku“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

V Plzni, dne 4. 5. 2012

.....

podpis autora

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucí mé bakalářské práce Ing. Vendule Mašátové, Ph.D. za odborné vedení, cenné rady a možnost konzultovat náplň mé práce. Dále děkuji účetním ze společnosti Intertell spol. s r.o. paní Mazánové, Ing. Klímové a nejvíce Ing. Náměstkové za poskytnutá data a informace o vlivu eura na podnik. Děkuji rovněž své rodině.

Obsah

Úvod	6
1 Euro a připravenost zemí přijmout euro.....	8
1.1 Euro	8
1.2 Připravenost zemí přijmout euro	9
1.3 Maastrichtská kritéria.....	10
2 Přínosy a náklady eura.....	12
2.1 Přímé přínosy ze zavedení eura.....	12
2.2 Přímé náklady zavedení společné měny	14
3 Dopad zavedení eura na podnikový sektor.....	18
3.1 Hlavní vlivy a dopady při přechodu na euro na podnikový sektor	18
3.2 Přínosy zavedení eura pro podnikový sektor	19
3.3 Náklady zavedení eura pro podnikový sektor	24
4 Představení společnosti Intertell spol. s r.o.	28
4.1 Základní informace	28
4.2 Vývoj společnosti.....	29
5 Přínosy a náklady přijetí eura pro společnost Intertell spol. s r.o.	32
5.1 Výhody a nevýhody konverze měn pro podnik	32
5.2 Připravenost podniku Intertell spol. s r.o. na zavedení eura	44
6 Závěr	47
7 Seznam tabulek a obrázků	49
8 Seznam použité literatury	50
9 Seznam příloh.....	51

Úvod

V dnešní době dochází k rychlému propojení ekonomik jednotlivých zemí. Umožnilo to revoluci v dopravě a rychlý přenos informací mezi jednotlivými zeměmi. Do tohoto procesu globalizace se zapojila i Česká republika. Jednotlivé výrobní závody, obchodní společnosti i jiní nakupují nové technologie ze zahraničí, snaží se najít odbyt pro své výrobky a importují suroviny, které se v naší republice nevyskytují – nevyrábějí. Je všeobecně známo, že Česká republika patří mezi tzv. malé otevřené ekonomiky. Tento rychlý pohyb směny zboží a služeb na mezinárodní úrovni přináší mimo jiné i potřebu usnadnění a urychlení platebního styku mezi jednotlivými státy. Jako světová platidla se používají měny velkých ekonomik jako např. americký dolar USD, japonský jen JPY, čínský jüan CUY, ruský rubl RUB a jiné.

K prvnímu lednu 1999 zavedlo 11 států Evropské unie společnou měnu, kterou nazvaly Euro. Tato měna existovala pouze v bezhotovostní formě a tři roky byla používána společně s národními měnami jednotlivých členských států Evropské unie. Banky a mince měny EUR byly uvedeny na trh od 1. ledna 2002. Česká republika nebyla schopna splnit Maastrichstská kritéria (nejsou plněna dosud), které jsou podmínkou pro vstup do Eurozóny a proto je nucena nadále používat svoji národní měnu CZK. V současné době naši ekonomové i odborná veřejnost vedou diskuzi, co je pro naši ekonomiku lepší. Jedni jsou zastánci vstupu do Eurozóny, zejména představitelé hospodářských podniků, jiní považují vstup do Eurozóny za špatný krok např. naši političtí představitelé.

Záměrem předkládané práce je přispět k diskuzi o přínosech a nákladech přijetí eura. Obsah jednotlivých kapitol by měl přiblížit pojem zavedení eura na podnikový sektor vyhodnotit očekávaný dopad na příkladě konkrétního podniku.

V první kapitole se budu snažit vymezit pojem euro a připravenost zemí přijmout euro. Kromě popsání jednotlivých rizik souvisejících se vstupem do společné měnové unie bude pozornost věnována tradičním Maastrichtským kritériím.

Značný prostor je v práci věnován popsání přínosů a nákladů při zavádění společné měny na národní ekonomiku. Do této kapitoly jsem zakomponovala kategorizaci a popis jednotlivých přímých přínosů a nákladů.

Cílem třetí kapitoly je zhodnocení dopadů zavedením evropské měny na český podnikový sektor. Popíše hlavní vlivy a dopady při zavádění evropské měny a dále charakterizují konkrétní výnosy a náklady přijetí eura na podnikový sektor.

V kapitole čtvrté představím společnost Intertell spol. s r.o., kterou jsem si vybrala pro zpracování mé praktické části a stručně charakterizuji její historický vývoj.

V kapitole páté se pokusím analyzovat jaké výhody či nevýhody přináší konverze měn pro hospodářský podnik.

Problematika přínosů a nákladů eura na společnou evropskou měnu, jak je v této bakalářské práci naznačeno, je otázkou velmi praktickou, a to nejen pro účely studijní, ale je otázkou zasahující do života široké veřejnosti a blízké budoucnosti si troufám říci do života všech občanů České republiky a podnikového sektoru.

Tato práce si neklade za cíl podrobný rozbor dané problematiky v národní ekonomice, neobsahuje ani dlouhosáhlé rozborů vývoje jednotlivých kurzů, což by ani s ohledem na omezený rozsah této práce nebylo možné. Jde spíše detailní analýzu jednotlivých přínosů a nákladů pro hospodářský podnik.

Problematika společné měny je v současné době otázkou velmi aktuální a to je také důvodem, proč jsem si toto téma vybrala pro svoji bakalářskou práci.

1 Euro a připravenost zemí přijmout euro

Česká republika v roce 2004 svým vstupem do Evropské unie, souhlasila se závazkem přijmout společnou měnu EU a usilovat o plnění tzv. konvergenčních kritérií, která zavazují vstup do měnové unie.

Stát, který žádá o vstup do eurozóny, musí podstoupit povinné dvouleté období, během kterého prokazuje svou ekonomickou stabilitu a připravenost. Poslední slovo při vyhodnocování způsobilosti státu, mít euro za svou měnu, má Evropská centrální banka a Evropská komise. Momentu vyhodnocení a posouzení žádosti o vhodnosti ekonomiky státu přijmout evropskou měnu předchází politické rozhodnutí všech přistupujících zemí vyměnit svoji národní měnu za měnu společnou.

„Žádná ze smluv upravujících proces rozšiřování eurozóny neobsahuje ujednání omezující načasování a dobu trvání procesu začleňování jednotlivých členských zemí EU do měnové unie, což umožňuje některým státům oddalovat okamžik přijetí eura. Odůvodněním odsunutí rozhodnutí o konečném datu vstupu do eurozóny bývají obvykle nepříznivé výsledky různých ekonomických testů o připravenosti země rozšířit eurozónu, které provádí a vyhodnocuje sama kandidátská země.“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 16)

V této kapitole se pokusím přiblížit pojem euro, „připravenost“ země na přijetí společné evropské měny a uvedu několik konvergenčních kritérií pro uchazečské země.

1.1 Euro

ECU je zkratka pro European Currency Unit neboli Evropská zúčtovací jednotka. Košová měna vytvořená v rámci vzniku Evropského měnového systému roku 1979 sloužila k zúčtování mezinárodních operací. Od 1. 1. 1999 bylo v kursu 1:1 nahrazeno společnou měnou nazvanou Euro, které bylo přijato 11 členskými státy (Belgií, Finskem, Francií, Irskem, Itálií, Lucemburskem, Nizozemím, Portugalskem, Rakouskem, SRN a Španělskem). Původní měny těchto zemí byly vůči euru zafixovány prostřednictvím nezměnitelného koeficientu dle výsledků devizových trhů k 31. 12. 1998. Po dobu tří let existovala měna pouze v bezhotovostní podobě a 1. ledna roku 2002 byly vydány do oběhu bankovky a mince v hotovostní podobě. Všechny platidla národních měn přestaly být splatné k 1. březnu roku 2002 (zavedenieura.cz, 2012.).

Skupina zemí používající tuto stejnou měnovou jednotku se nazývá eurozóna. „Ze zemí z poslední vlny rozšiřování Evropské unie zavedlo euro od 1. ledna 2007 Slovinsko. Od 1. ledna 2008 se členy eurozóny stal Kypr a Malta. 1. ledna 2009 rozšířilo řady členských států eurozóny i sousední Slovensko a 1. ledna 2011 Estonsko.“ (zavedenieura.cz, 2012.)

1.2 Přípravenost zemí přijmout euro

Hned na začátek bychom se měli zamyslet nad tím, co pojem připravenost státu přijmout euro znamená, jak jej můžeme měřit a posuzovat. V současné ekonomické literatuře by se pro naši myšlenku našel výraz „zero-cost level“. „Jedná se o situaci, kdy přínosy z přijetí společné měny budou minimálně stejné nebo vyšší než náklady s tímto krokem spojené“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 17). Posuzovat připravenost zemí prostřednictvím speciálních technik je velice obtížné, ne-li nemožné. Z tohoto důvodu se hodnocení o připravenosti zakládá na minimalizaci budoucích rizik a nákladů, které by přijetím eura mohly dané ekonomice vzniknout. „V praxi to znamená např. zkoumání náchylnosti ekonomiky k výskytu různých ekonomických šoků, fungování mechanismů navracejících ekonomiku k rovnováze v případě šoku, podobnosti hospodářského cyklu se státy eurozóny apod.“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 17).

Vstup do společné měnové unie je spojován s několika riziky. První zásadní riziko se týká ztráty provádění vlastní národní měnové politiky a s touto ztrátou i možnost ovlivňovat domácí úrokové sazby a řízení měnového kurzu. V případě naší země by to znamenalo ztrátu vykonávání devizových intervencí ČNB v rámci existujícího systému řízeného plovoucího kurzu a také konec vykonávání měnové politiky v režimu cílování inflace s šancí regulovat domácí úrokové sazby. Teoretické riziko je však rozvoj ekonomik členských států eurozóny. Další riziko, které se vyskytuje při nízké podobnosti a sladěnosti zemí měnové unie je riziko asymetrického šoku. Toto riziko znamená nenadálý odlišný rozvoj ekonomiky členského státu oproti zbylým členům měnové unie. Zvláště kvůli tomuto riziku musí žádající země do eurozóny dosáhnout určitého stavu připravenosti, tak aby pravděpodobnost přítomnosti šoku byla co nejmenší.

1.3 Maastrichtská kritéria

Jak jsem již uvedla v předchozích odstavcích, případná rizika a náklady spojovány s přijetím eura budou nižší, pokud kandidátské státy docílí uspokojivé úrovně stability, ekonomické sladění a podobnosti s ostatními zeměmi eurozóny. Tyto aspekty se právě zkoumají na základě povinných maastrichtských kritérií.

Kritéria nominální konvergence byla definována v protokolu připojeném ke Smlouvě o Evropské unii, která byla roku 1992 podepsána v Maastrichtu. Konvergenční kritéria mají tři měnová a dvě fiskální kritéria, jejichž plnění po určenou dobu opravňuje kandidátský stát přijmout společnou měnu a být součástí Evropské hospodářské a měnové unie (EMU). Žádající země mají tímto dokázat vysoký stupeň udržitelné konvergence a makroekonomické stability.

„Měnová kritéria obsahují především podmínku podobnosti míry inflace a stability měnového kurzu, které by měly prokázat schopnost země obejít se bez autonomní národní měnové politiky v nízko inflačním prostředí, a dále podmínku podobných dlouhodobých úrokových sazeb ve vztahu k zemím eurozóny. V současném období světové hospodářské krize se jeví nejobtížněji splnitelným kritériem státní deficit a vládní dluh. Státy jsou za účelem udržení zaměstnanosti nuceny podporovat především agregátní poptávku, tedy spotřebu a investice pomocí zvýšených vládních výdajů“ (Lacina a Rozmahel, 2010, s. 20).

Tab. č. 1: Konvergenční kritéria

Maastrichtská konvergenční kritéria
1. Míra inflace členského státu – měřeno podle spotřebitelských cen – nesmí přesáhnout během jednoho roku před rozhodnutím o jeho vstupu do HMU 1,5 procentního bodu průměrné inflace tří zemí s nejnižší inflací.
2. Rozpočtový deficit veřejného sektoru nesmí dlouhodobě překročit 3% hrubého domácího produktu. Kritérium se nepovažuje za porušené, pokud je povolená hranice výjimečně a přechodně překročena, nebo když se rozpočtový schodek neustále a výrazně snižuje a přibližuje se stanovené hodnotě 3%.
3. Celkový dluh veřejného sektoru nesmí dlouhodobě překročit 60% hrubého domácího produktu. Kritérium se nepovažuje za porušené, pokud se veřejný dluh dostatečně rychle přibližuje zpět ke stanovené hranici.
4. Měna musí být udržována v povoleném flukтуаčním pásmu mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému bez devalvace vůči jiným měnám po dobu dvou let před rozhodnutím o vstupu.
5. Úroveň dlouhodobých úrokových sazeb nesmí překročit během jednoho roku před rozhodnutím o vstupu o více než 2 procentní body průměr ve třech cenově nejstabilnějších členských zemích.

Zdroj: (Fiala a Pitrová, 2010, s. 573), vlastní úprava 2012.

Kritérium cenové stability nyní naše republika plní, avšak hlavně kvůli dopadu zvýšení sazby DPH pravděpodobně nebude splňovat v roce 2012. Inflační cíl je od začátku roku 2010 (pro národní index spotřebitelských cen) vytyčený na 2%, přičemž ČNB se snaží, aby skutečná hodnota inflace nepřekročila nebo naopak nespádla o více než jeden procentní bod než cíl.

Kritérium udržitelnosti veřejných financí ČR v současné době neplní. Deficit veřejných rozpočtů je pro rok 2011 notifikován ve výši 3,7% HDP. Kritérium dlouhodobých úrokových sazeb ČR v dnešní době plní. (zavedenieura.cz, 2012.)

2 Přínosy a náklady eura

V této kapitole bych chtěla definovat přínosy a náklady související se zaváděním společné měny v České republice. Přínosy a náklady můžeme členit do několika skupin a to zda jsou okamžitě spojeny se zavedením společné měny (přímé dopady) nebo se v ekonomice objevují nepřímým vlivem přímých dopadů, a to zpravidla ve střednědobém či dlouhodobém horizontu (nepřímé dopady). Je evidentní, že největší zájem při zavádění měny bychom měli udělit dopadům trvalým, jelikož s jednorázovými dopady se ekonomika dokáže srovnat docela snadno.

Tab. č. 2: Kategorizace přínosů a nákladů zavedení společné měny

Kategorizace přínosů a nákladů zavedení společné měny	
Přímé dopady	Přímé dopady jsou bezprostředně vyvolány zavedením eura, bez zavedení společné měny by nenastaly. Projevují se většinou okamžitě při zavedení společné měny, příp. krátce před termínem zavedení.
Nepřímé dopady	Nepřímé dopady působí v ekonomice zprostředkovaně pomocí přímých dopadů, přičemž zavedení společné měny je jedním z faktorů působících na výslednou hodnotu sledované veličiny. Projevují se většinou až ve střednědobém či dlouhodobém horizontu po zavedení společné měny.
Jednorázové dopady	Jednorázové dopady se projevují jen jednou, nejedná se tedy o opakující se jev spojený se zavedením společné měny.
Trvalé dopady	Trvalé dopady lze naopak v ekonomice sledovat dlouhodobě, v čase se však může význam trvalých dopadů zvyšovat či snižovat podle toho, jak je ekonomika schopná fungovat v prostředí společné měnové politiky.
Okamžité dopady	Okamžité dopady se projevují buď v době příprav na zavedení společné měny, nebo v horizontu jednoho roku po jejím zavedení.
Střed.– dlouhodobý horizont	Střednědobým horizontem pro hodnocení dopadů zavedení společné měny rozumíme v textu knihy období do pěti let po jejím zavedení, dlouhodobým horizontem pak období počínající šestým rokem po zavedení společné měny.

Zdroj: (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 39), vlastní úprava 2012.

2.1 Přímé přínosy ze zavedení eura

Přímé přínosy mají pozitivní vliv na ekonomiku a jsou vyvolány při zavádění měny. V následujících odstavcích jsou popsány čtyři přínosy na národní ekonomiku: omezení

kurzového rizika, snížení transakčních nákladů, snížení nákladů na obstarání kapitálu a vyšší transparentnost cen.

Snížení kurzového rizika

Omezení kurzového rizika je dalším přínosem zavedení společné měny. „Nestálost měnových kurzů dopadá na všechny subjekty zapojené do finančních transakcí se zeměmi eurozóny. Firmy ovlivňuje při mezinárodních obchodních transakcích změna měnových kurzů mezi dnem uzavření obchodu a dnem jeho vypořádání. Podniky se proti změně měnového kurzu mohou zajistit některými nástroji finančních trhů, jako jsou například měnové opce, avšak to zvyšuje jejich transakční náklady. Občané jsou kurzovému riziku vystaveni nejvíce při cestách do zahraničí. Nejen, že musí zaplatit směnářské poplatky, ale navíc může v průběhu času dojít ke změně měnového kurzu CZK/EUR, což při posilování koruny bude znamenat pro občany ztrátu, jelikož na počátku cesty mělo euro oproti koruně vyšší hodnotu než na jejím konci. Pro investory a veřejný sektor vstupuje riziko změny měnových kurzů do hry v okamžiku realizace eurových finančních operací, např. čerpání prostředků ze strukturálních fondů (SF) a Fondu soudržnosti (FS) EU. Efekt odstranění kurzového rizika vůči euru je trvalým a okamžitým přínosem pro národní ekonomiku“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 41).

Omezení transakčních nákladů

Druhým přínosem při zavádění eura je snížení transakčních nákladů. Transakční náklady můžeme rozdělit na dvě skupiny: finanční a administrativní. Administrativní se zakládají na nutnosti zajistit devizové operace a obsahují především náklady na správu účetních systémů, které umožňují zpracování dat ve více měnách, správu devizových prostředků, individuální náklady na zaměstnance zajišťující devizové operace. Především pro podnikatele obchodující pouze se státy eurozóny bude úspora administrativních transakčních nákladů podstatná. Finanční náklady jsou propojeny se směnářskými poplatky placenými při směnování peněz v bankách.

Nižší náklady na opatření kapitálu

Nižší náklady na opatření kapitálu jsou dalším přínosem. Náklady na zajištění kapitálu jsou odvislé od cen finančních produktů dosažitelných na finančních trzích. Úrokové sazby jsou hlavním ukazatelem těchto nákladů. „Členství v eurozóně je spojováno s možností využití kredibility Evropské centrální banky (ECB) pro zajištění stabilního a

důvěryhodného makroekonomického prostředí díky přijetí společné měnové politiky EU. Tato politika je charakterizována snahou o zajištění cenové stability s cílem udržet ve střednědobém horizontu inflaci pod dvěma procenty“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 43). Evropská centrální banka může udržovat nízké hlavní úrokové sazby zásluhou nízké inflace. Proto by se dalo očekávat, že po vstupu naší republiky do eurozóny a převzetí společné měny budou také u nás nízké úrokové sazby, které ulehčí přístup ke kapitálu. Vstup s sebou také poskytne lehčí přístup k novým produktům finančních trhů, které mohou náklady na opatření kapitálu ekonomickým subjektům snižovat. Snížení nákladů na zajištění kapitálu by znamenalo permanentní přínos pro českou ekonomiku a projevil by se ve střednědobém horizontu po zintenzivnění konkurence na českém finančním trhu.

Vyšší přehlednost cen

Posledním přínosem uvedeným v této kapitole je vyšší transparentnost cen. Ceny služeb a produktů napříč eurozónou jsou lehce srovnatelné a spotřebitelé si tak mohou vybrat cenově nejdostupnější zboží poskytované prodejcem také v jiné členské zemi Evropské unie. Tato skutečnost by měla kladně ovlivnit konkurenci na jednotném vnitřním trhu EU vedoucí k vyrovnávání cen porovnatelných produktů a služeb prostřednictvím cenové arbitráže. Na druhou stranu využití tohoto potenciálu záleží na ochotě spotřebitelů vypátrat informace o cenách v jiných zemích, potom na znalostech cizího jazyka spotřebitelů, dopravních nákladech, důvěra v obchodních transakcí včetně možných reklamačních řízení, poskytování servisu atd. Tento přínos se projevuje až v dlouhodobém horizontu. Vyšší transparentnost cen bude trvalá, byť ze začátku pouze slabým přínosem pro naši ekonomiku.

2.2 Přímé náklady zavedení společné měny

Přímé náklady jsou takové náklady, které mají špatné důsledky na ekonomiku a jsou vyvolány při zavádění společné měny. V následujících odstavcích představím pět hlavních nákladů a tj.: ztráta autonomní měnové politiky, absence kurzové politiky, růst cenové hladiny, administrativní a technické náklady přechodu na euro.

Snížení autonomní měnové politiky a snížení kurzové politiky

Centrální banky využívají nástroje měnové a kurzové politiky se záměrem ustálení makroekonomického prostředí země. Nepředvídatelné události vytvářející se uvnitř i vně ekonomiky státu bývají impulsem ke změně nastavení nástrojů typu klíčové úrokové sazby, peněžní zásoba v ekonomice, měnový kurz apod. Snížení úrokových sazeb napomáhá k ekonomickému růstu tím, že se sníží náklady na opatření kapitálu nezbytného k financování investic a současně podněcuje soukromou spotřebu. Prostředek kurzové politiky, coby devalvace měny, napomáhá konkurenceschopnosti domácích vývozců, jelikož činí jejich výrobky levnějšími oproti výrobkům ohodnocených v jiných měnách. Nástroje měnové a kurzové politiky jsou proto v krátkém časovém období podstatnou okolností pro udržení nebo obnovu makroekonomické stability.

„Avšak v malých a otevřených ekonomikách, jakou je i Česká republika, není centrální banka jediným hráčem, který dokáže výrazně ovlivnit množství peněz v ekonomice nebo úroveň měnového kurzu. Naopak, výkyvy v přílivu a odlivu zahraničních investic mohou mít mnohem větší dopad na ekonomiku než zásahy centrální banky. To snižuje význam ztráty měnové a kurzové politiky, neboť Česká národní banka ani nyní neprovádí skutečně autonomní měnovou a kurzovou politiku, ačkoliv stále máme vlastní měnu. Je jen jedním z hráčů na kapitálových a devizových trzích“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 45).

Po přijetí evropské měny náš stát zcela ztratí kurzovou politiku, jelikož česká koruna přestane existovat. Budeme muset uznat měnovou a kurzovou politiku Eurosystemu, přičemž česká národní banka bude pouze jedním z mnoha členů rozhodovacího mechanismu, do kterého patří ECB a všechny národní centrální banky členských zemí EU, které nastolily euro. V době stability by to pro náš stát nemělo tvořit problém, avšak to se může změnit přítomností vnitřních či vnějších šoků dopadajících na českou ekonomiku, kdy zanechání měnové a kurzové politiky může pro nás být zásadní. Kdyby naše země musela vzdorovat problémům, nemohli bychom předpokládat, že by kvůli naší situaci Eurosystem měnil svou měnovou politiku pro celou eurozónu.

Okamžitý růst cenové hladiny

Druhý negativ, který je spojován se společnou měnou je bezprostřední růst cenové hladiny. Strach občanů z jednorázového zvýšení cen při zavádění evropské měny je nemalý. To vyplývá z průzkumu mínění obyvatel z roku 2007, kdy 79% respondentů z naší země ukázalo názor, že euro ceny zvýší. „ Při dodržení pravidel pro zaokrouhlování cen na nejbližší procent pro přepočtení podle přepočítacího koeficientu se šesti platnými číslicemi (1 EUR = xx.xxxx CZK) je však taková obava neopodstatněná. Výjimkou by mohlo být zaokrouhlování cen pro marketingové účely, kdy se často používají psychologické ceny končící na číslici 0,5 či 9. V takových případech však bude patrně docházet na zaokrouhlování směrem nahoru i dolů, aby se příslušné spotřebitelsky atraktivní ceny dosáhlo“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 47). Může se také předpokládat, že nastane skokové zvýšení některých cen, které jsou uváděny formou jídelních lístků nebo katalogů. Zkušenosti ze států, které již euro používají jako národní měnu, naznačují, že v mnoha případech podnikatelé čekají na euro a nezačínají s tiskem nových jídelních lístků či katalogů rok nebo i dva před zavedením evropské měny. Při přeceňování na euro mají poté možnost do cen zahrnout i jindy odložené cenové úpravy. Pokud by podnikatelé chtěli situace se zaváděním měny zneužít a ceny služeb a zboží zaokrouhlovali nahoru či přehnaně zvyšovali i nad rámec jednoduchého zaokrouhlování, mohl by být strach občanů oprávněný. Při zavádění eura roku 2002 ve dvanácti členských zemích nedošlo k dramatickému nárůstu celkové cenové hladiny. Podle průzkumu veřejného mínění lidé očekávali vyšší růst cen, než který ve skutečnosti nastal.

Administrativní a technické náklady spojené se změnou měny

„Podnikatelé, finanční instituce a instituce veřejného sektoru budou muset přizpůsobit své softwarové programy pro účetnictví, daňová přiznání, fakturace, finanční řízení apod. tak, aby tyto programy byly schopné pracovat se dvěma měnami v období půl roku před zavedením eura a rok po jeho zavedení. Faktury, výpisy z bankovního účtu, výplatní pásy, oznámení o výši důchodů a sociálních dávek budou muset zobrazovat ve výši celkových částek v obou měnách. Také v obchodech, katalogích nebo internetu budou muset být zobrazeny dvojí ceny: v korunách a v eurech dle přepočítacího koeficientu a při respektování zásad zaokrouhlování na nejbližší eurocent. Během

čtrnáctidenního období duální cirkulace, kdy budou v oběhu jak koruny, tak eura, budou muset podnikatelé i úřady pracovat s dvěma měnami, což bude klást větší nároky například na jejich uskladnění a manipulaci“ (Lacina, Rozmahel a kol., 2010, s. 48). Vláda bude muset zavést informační kampaň ohledně celé řady témat souvisejících se zavedením eura: termín přijetí eura, přepočítací koeficient mezi eurem a korunou, podoba bankovek a euro-mincí, doba duální cirkulace obou měn atd. Zvýšené náklady postihnou rovněž podnikatele, kteří kvůli informovanosti o nových cenách budou muset vytisknout nové katalogy, letáky, jídelní lístky atd. přičemž je důležité si uvědomit, že tato úprava nastane hned dvakrát: poprvé na začátku období duálního oceňování (půl roku před zavedením měny) a pak po skončení tohoto období (rok po zavedení měny). Administrativní a technické náklady přechodu na společnou měnu budou představovat okamžité jednorázové náklady a podle pana Zákasníka budou vyčísleny pro podnikatele na 0,86 % HDP (Lacina, Rozmahel a kol., 2010).

3 Dopad zavedení eura na podnikový sektor

Cílem kapitoly je zhodnocení dopadů zavedením evropské měny na český podnikový sektor. V úvodu kapitoly popíše hlavní vlivy a dopady při zavádění evropské měny a dále charakterizují konkrétní výnosy a náklady přijetí eura na podnikový sektor.

3.1 Hlavní vlivy a dopady při přechodu na euro na podnikový sektor

Pro podnikovou sféru přijetí eura znamená změnu, která poskytne jak výhody, tak i nevýhody. Kdežto výhody budou mít povahu úspory nákladů a budou rozloženy do celého časového období po přijetí evropské měny, náklady na přijetí měny budou typu jednorázových dodatečných výdajů vyskytujících se v největší míře do roku před zavedením eura.

Výhody budou hlavně v podobě dlouhodobých úspor nákladů při zahraničních operacích. „Nahrazení české koruny eurem povede k eliminaci kurzového rizika a nákladů s ním spojených stejně jako snížení transakčních a konverzních nákladů při obchodním styku se zahraničím. Tyto transakční náklady se vztahují především na náklady platebního styku, náklady spojené s vedením eurového účtu, zjednodušení účetnictví, apod.“ (Lacina a kol., 2008, s. 63). Tyto zásadní přínosy záleží ve velké míře na začlenění konkrétního podniku do dovozních, vývozních a jiných operacích se státy používajícími euro. Platí tedy čím více je podnik vystaven zahraničnímu eurovému prostředí, tedy čím vyšší je začlenění do obchodu a jiných transakcí, tím více podnik ušetří.

„Náklady zavedení eura mají především charakter jednorázových dodatečných výdajů na úpravu účetních a jiných softwarových informačních systémů, ceníků, zvýšené komunikace a osvěty s odběrateli, u maloobchodu navíc ještě nákladů na předzásobení eurovými bankovkami a mincemi. Náklady závisejí spíše na velikosti firmy – větší firmy budou mít obecně vyšší absolutní náklady než firmy menší v důsledku komplexnějších informačních systémů a vyšších nákladů na jejich přizpůsobení“ (Lacina a kol., 2008, s. 63).

3.2 Přínosy zavedení eura pro podnikový sektor

Odstranění kurzového rizika

Jeden z největších přínosů, který souvisí se zaváděním evropské měny, je pro české podniky eliminace kurzového rizika. Proměnlivost měnového kurzu eura k české koruně v praxi představuje fluktuaci hodnoty eurové pohledávky potažmo závazku v domácí měně. V situaci posílení koruny může nastat snížení korunové hodnoty eurové vývozní pohledávky a v situaci oslabení koruny nastane zvýšení korunové hodnoty eurového dovozního závazku. Odlišný vývoj kurzu podniku může přinést nepředvídané výnosy, kdy v korunách dostane více za svou eurovou vývozní pohledávku a to pokud nastane oslabení koruny. V opačné situaci při posílení koruny bude platit v korunách méně za vlastní eurový závazek. „Pohyb kurzu koruny k euru mezi datem realizace transakce a datem inkasa platby za ní představuje pro podniky značné riziko, které závisí na rozkolísanosti (volatilitě) měnového kurzu. Stejný vliv má pohyb kurzu na rentabilitu ještě neprovedených transakcí. Bude-li např. docházet k většímu posilování koruny k euru, bude se zhoršovat rentabilita vývozu českých podniků. Po přepočtu českou měnu budou totiž inkasovat méně, v krajním případě se jim ani nepodaří pokrýt náklady spojené s výrobou. Opačný případ nastane v situaci oslabení české měny“ (Lacina a kol., 2008, s. 69).

Transakce, které jsou realizovány v rámci zahraničního obchodu nepodléhají jako jediné kurzovému riziku. Spolu s nimi jsou vystaveny také cizoměnové tokové veličiny, jako jsou např. výplata, dividendy, splátka úvěru do zahraničí a stavové veličiny např. zahraniční cenné papíry, cizoměnové úvěry atd. Kurzové riziko zapříčiňuje vyšší fluktuaci zisku podniku. Kvůli změnám kurzu jsou společnosti vystaveny riziku doplňujícím nákladům, které pramení z proměnlivosti měnového kurzu. Nejvíce to postihuje společnosti, které mají náklady v domácí měně a jsou vystaveny dopadu zahraničního prostředí.

Odstranění nákladů na zabezpečení kurzového rizika (hedging)

Podnik se může chránit proti riziku, které plyne z kolísání kurzu hned několika způsoby. První způsob můžeme definovat jako částečné párování zahraničních závazků a pohledávek. Tento způsob je určen konstrukcí nákladů konkrétní společnosti a nelze je libovolně naplánovat. Druhým způsobem jsou devizové termínové operace, při kterých

si banka se společností stanoví pevný kurz v nadcházejícím období, který bude využit při konverzi. České podniky mají na výběr použít dva druhy operací a to forwardy a opční obchody. „Při forwardovém obchodu sjedná podnik s bankou pevný kurz na budoucí období (např. tři měsíce) a za tento kurz je pak podnik povinen směnit své zahraniční pohledávky, respektive závazky. Opční obchody poskytují podniku právo, ale nikoli povinnost prodat nebo koupit určité cizoměnové prostředky v budoucnu. Na rozdíl od forwardů nemusí být opce ze strany podniku plněny, pokud aktuální tržní kurz v době provádění platby nebo obdržení inkasa je výhodnější než dohodnutý kurz opční. Odměna za provedení transakce u forwardů pro banku spočívá stejně jako při nákupu a prodeji deviz na tzv. spotovém (okamžitém) trhu v rozdílu mezi nákupním a prodejním termínovým kurzem“ (Lacina a kol., 2008, s. 71). Termínový kurz se určí podle difference mezi úrokovými sazbami měn, v kterých se transakce uskutečňuje. Banky mají s podniky sjednané úvěrové linky a v rámci toho dělají tyto termínové obchody. Při neexistenci popřípadě vyčerpání úvěrové linky banka zpravidla vybídne podnik na složení zálohy, která může být ve výši 10% ze zajišťovací částky. Tato záloha a případný úbytek úroků ze zálohované sumy tvoří vlastní náklady na forwardové zajištění. Opční obchody požadují zaplacení částky tzv. opční prémie již v momentě uzavření obchodu. Opční prémie tedy tvoří individuální výdaj opčního zajištění. Podobně jako u forwardu jsou opce získány výhradně v rámci úvěrových linek.

Postoj k hedgingu je v českých podnicích velice odlišný. Kdežto velké podniky a zejména ty v zahraničním vlastnictví je velmi využívají, střední a malé podniky své transakce moc neopatřují. Nejvíce používanou verzí hedgingu je prostý forward, který je v drtivé většině situací využíván v rámci úvěrových linek banky s podnikem a který tedy nevyvolá přímé náklady. Velké společnosti užívají v malé míře i opce. „Opce bývají navíc mnohdy používány jako spekulativní instrumenty a neslouží tedy čistě pro účely hedgingu. Vliv odstranění nákladů na zajištění bude celkově malý. Velké podniky a zvláště podniky v zahraničním vlastnictví však budou profitovat z odpadnutí nákladů hedgingu relativně nejvíce v důsledku nákladů na opční hedging a skutečnosti, že mají mnohdy hedging centralizovaný v mateřské společnosti, která jim účtuje za službu zprostředkování hedgingu poplatky“ (Lacina a kol., 2008, s. 71).

Šetření nákladů zahraničního platebního styku

České podniky platí více za zahraniční platební styk s eurozónou než za domácí platební styk. V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Evropské komise byla od roku 2001 pro členské státy EU a Evropského hospodářského prostoru zahájena tzv. europlatba, která poskytuje výhodný poplatek za zahraniční převod u vyšších plateb a to do sumy 50 000 EUR. „Platby do eurozóny (tzv. vyšlé platby), které převyšují 50 000 euro, jsou pak obvykle zpoplatněny procentem z částky (nejčastěji 1%) s udáním minimální a maximální výše částky (minimální částky zpravidla okolo 200 Kč, maximální okolo 2000 Kč). Platby z eurozóny (tzv. došlé platby) jsou zpravidla účtovány jako jednorázová položka (okolo 100 Kč). Náklady podniku na platební styk však závisejí především na množství vyšších a došlých plateb a tím, kdo hradí zahraniční bankovní výlohy (český podnik respektive jeho zahraniční obchodní partner)“ (Lacina a kol., 2008, s. 72). Kvůli tomu, že příchozí platby jsou fakturovány levněji než platby odešlé, mají dovozci zpravidla vyšší náklady na platební styk než vývozci.

Transakční náklady

Snížení nákladů na směnu se projeví zejména u podniků s valutovými hotovostními platbami. „Výběr hotovosti z eurového účtu je u českých bank zpoplatněn přibližně 2% s minimální částkou okolo 50 Kč, vklad hotovosti pak přibližně 1% se stejnou minimální částkou. Obdobně směnářenské operace jsou zpoplatněny 1-2 % z částky“ (Lacina a kol., 2008, s. 71). Při vedení eurové hotovosti se vytváří společnosti navíc kurzové riziko a dodatečné výdaje související s diferencí mezi nákupním a prodejním kurzem valut. U průměrného českého podniku je podíl hotovostních transakcí nevelký, dopad na snížení výdajů na směnu valut je též poměrně nevelký. Relativně nejvíce se to projeví u podniků, které vyplácí svým zaměstnancům diety při setrvání v cizině nebo jim poskytují zálohy na hotovostní platby v zahraničí. U devizových transakcí se nevytváří téměř žádné výdaje. Ve velkém množství situací jsou devizové tržby směněny na české koruny nákupním kurzem bez přímých poplatků. U devizí je tedy význam odstranění nákladů směny zanedbatelný.

Český podnik obchodující s eurozónou vlastní v dnešní době obvykle dva účty: korunový a eurový účet. Eurový účet zapříčiňuje společnosti dodatečné náklady

v podobě poplatků za výběry, výpisy, vedení účtu atd. „Největší potenciálním nákladem je však kurzové riziko zůstatku na účtu. Podniky obvykle drží eurové účty proto, aby z eurových inkas hradily eurové závazky a vyhnuly se tak kurzovému riziku. Čistý zůstatek na účtu je nicméně plně vystaven kurzovému riziku, které může zůstatek znehodnotit“ (Lacina a kol., 2008, s. 73).

Při zavedení evropské měny zanikne celá řada účetních operací, které jsou spojené s kurzovým rizikem. Kurzové riziko přispívá i k vyšším nárokům na tvorbu účetních rezerv a opravných položek k fakturovaným pohledávkám a určuje tak vyšší požadavky a výdaje na vedení účetnictví. Personál účtárny musí být zvláště proškolení, musí kontrolovat pokyny v oblasti účtování kurzových rizik, apod.

Vyšší přehlednost cen

Fakt, že ceny poskytované v euru mohou odkrýt cenové rozdíly mezi státy, může přispět k uskutečnění arbitrážních vývozních operací. Vyšší přehlednost cen, může vyvolat provývozní podnět související s kladným účinkem na růst HDP.

Pevná měna pro podnikatelská rozhodnutí a menší nebezpečí plynoucí z vnějšího prostředí

Přijetím společné měny se odstraní kurzové riziko a zlepší se tak dlouhodobé plánování a uskutečňování podnikatelských rozhodnutí. Úrokové a kurzové riziko v dnešní době zabraňuje bezpečnému plánování investic, úrokových nákladů, výše dividend a dalších podnikohospodářských veličin. Toto nebezpečí a neschopnost je ohodnotit mohou mnohokrát vést k nařízení o neuskutečnění investice v České republice. Odbourání tohoto nebezpečí tak může ve střednědobém horizontu přispět k vyššímu přísunu přímých zahraničních investic s dopadem na rychlejší růst HDP.

Naše země je vydána dvojímu riziku plynoucího z vnějšího prostředí. „Za prvé se jedná o přímé riziko závislosti na hospodářském vývoji v zemích našich obchodních partnerů. Za druhé jde o nepřímé riziko spojené s dopadem kurzového vývoje na české makro- a mikroekonomické veličiny, které ovlivňují domácí podnikový sektor. Jedná se například o vliv kurzového pohybu na úrokové sazby, domácí inflaci a konkurenceschopnost. Bude-li např. docházet k oslabování kurzu, bude se zvyšovat inflační riziko a ČNB bude mít tendenci zvyšovat úrokové sazby. Ty budou zdražovat podnikům zdroje a financování“ (Lacina a kol., 2008, s. 73). V případě neočekávaného a razantního

kurzového kolísání je podnikový sektor vydán vnějším šokům (snížení konkurenceschopnosti při posílení koruny atd.), které jsou spojovány s velkými náklady.

V okamžiku, kdy naše země přijme euro, nastane zřetelný pokles cizoměnové expozice české ekonomiky a všech nebezpečí s tím související. V současné době je česká ekonomika velmi vydána cizoměnové expozici a proto i nebezpečí vnějšího prostředí. „Obrat zahraničního obchodu ČR převyšuje 130 % HDP a podíl cizích měn je v něm velmi vysoký (korunové transakce se v malé míře realizují pouze v obchodu se Slovenskem). Po přijetí eura se však značná část obratu zahraničního obchodu (dnešní podíl eura přibližně 80 % či více) bude prakticky provádět v domácí měně – euru. Pouze zbytek bude nadále představovat cizoměnovou expozici“ (Lacina a kol., 2008, s. 73).

Zřetelný pokles nebezpečí plynoucí z poklesu cizoměnové expozice naší ekonomiky přispěje k poklesu nebezpečí šoků pro podnikový sektor a povede tak k jeho větší stabilitě. Ustálená měna pro podnikatelská nařízení a pokles rizikovosti vnějšího prostředí na ekonomiku naší země mohou zapříčinit vyšší přísun přímých zahraničních investic, které mají kladný dopad na růst domácího vývozu a HDP.

Snížení nákladů na financování podniku a výhodnější přístup na kapitálové trhy eurozóny

Ve spojení se zavedením eura nastane v naší ekonomice eliminace měnového rizika s eurozónou a snížení rizika výkyvů českých úrokových sazeb z příčiny omezení vlivu vnějšího prostředí na českou ekonomiku. „V důsledku odbourání těchto dvou velkých zdrojů rizik by mohlo dojít k mírnému poklesu úrokových sazeb bank na poskytované úvěry odpovídající rizikové marži na pokrytí rizik vyplývajících z pohybu kurzu a fluktuaace úrokových sazeb. V současné době je však úrokový spread mezi bezrizikovou sazbou národní banky a sazbami pro úročení komerčních úvěrů podnikovému sektoru v České republice a eurozóně prakticky stejný“ (Lacina a kol., 2008, s. 74). Místo pro snížení úrokových sazeb z nově udělených úvěru je tedy v realitě minimální.

Poté je nezbytné chápat, že úrokové sazby pro veškerou eurozónu (tedy i náš stát) budou tvořeny Evropskou centrální bankou ve Frankfurtu a nemusí zrcadlit naše makroekonomické předpoklady. Šanci předvídat výši úrokových sazeb po zavedení eura

je tedy téměř nemožné. Pokud ve spojení se zavedením eura nastane v důsledku existujícího cenového konvergenčního procesu patrný nárůst inflace, může nastat snížení reálných úrokových sazeb a nejvíce by se toto snížení dotklo sazeb s delší splatností. „Tento proces by mohl ve svém důsledku vést k nižšímu úročení dluhů českých podniků. Vzhledem k tomu, že úročené dluhy tvoří signifikantní část pasiv českých firem, mohl by efekt poklesu nákladů mít na financování podniků znatelný vliv. Případný pokles nákladů financování by měl vyšší dopad na malé a střední podniky, které mají horší přístup k financování a vyšší úrokové sazby“ (Lacina a kol., 2008, s. 75).

3.3 Náklady zavedení eura pro podnikový sektor

Náklady na úpravu informačních systémů

Náklady na korekturu informačních systémů spojených s přeměnou současných informačních systémů na euro včetně reciproční vazby mezi jednotlivými subsystemy (skladový, účetní, dodavatelský, payroll systém, billingový, apod.) tak, aby byl v daný čas umožněn souvislý přechod na euro. Jedna z největších obtíží při opravě informačních systémů je doprogramování současných systémů tak, aby bylo možné dělat s dvěma měnami (eurem a korunou) naráz pro stejnou položku.

Výše nákladů závisí na množství jednotlivých informačních systémů a jejich recipročních vazbách, ale i na faktu, zda jsou systémy standardní, anebo systémy vytvořené podle požadavků. Čím více je systém vypracován podle představ podniku, tím je zpravidla dražší jeho přeprogramování spojené s přechodem na euro. „Vzhledem k tomu, že velké firmy s velkým počtem zákazníků a rozsáhlým produktovým portfoliem (např. energetika, telekomunikace, maloobchod) používají většinou systémy, které jsou z velké míry šité právě na jejich specifické potřeby a jsou navíc vysoce komplexní, budou jejich náklady na úpravu těchto systémů vysoké. Malé a střední firmy naopak využívají spíše menší množství standardizovaných produktů a absolutní náklady na jejich úpravu budou tedy menší“ (Lacina a kol., 2008, s. 77).

Náklady na osvětovou a informační propagační akci

Nejdůležitějším úmyslem osvětové a informační kampaně je obeznámit odběratele a dodavatele a vlastní personál o změnách, které souvisí s přechodem na euro. Dodavatele je nutné informovat o datu, od kterého budou přijímány faktury již jen v eurech, odběratele obeznámit o přeměně korunových cen na eura a zřetelně je popsat, eventuálně je varovat o jakýkoliv změnách, které se mohou ve spojení s přechodem na euro vyskytnout. Dodavateli musí být doručen nově vytvořený ceník s dílčími položkami v eurech. Významné je varovat dodavatele o souvislosti obchodních a právních vztahů. Patříčné je též upozornit na fakt, že neprobíhá zvyšování cen. Personál podniku je nezbytné vyškolit a obeznámit s vnitropodnikovou směrnicí o přechodu na euro. Nevyhnutelné je také zaškolení zaměstnanců na pokladnách pro potřeby prozatímních plateb v korunách i euru. „Zaměstnanci, kteří pracují s hotovostí, je nutné seznámit s novými bankovkami a jejich ochrannými prvky, pro zaměstnance call center je nutné vypracovat manuály reagující na nejčastější otázky spojené s konverzí na euro. Lze očekávat, že nejvíce zatíženy budou podniky s velkým počtem dodavatelů a odběratelů především z oblasti energetiky, rozvodu vody, bankovníctví, maloobchodu, apod“ (Lacina a kol., 2008, s. 78).

Produkce nových sazebníků, ceníků, katalogů a infomateriálů

Pro produkci ceníků, které jsou poté potřebné pro zhotovení katalogů a infomateriálů, je důležité probrat veškeré produktové portfolio společnosti, přepočítat korunové ceny podle určeného přepočítacího koeficientu a ceny v eurech zaokrouhlit s hlediskem na marketingovou přitažlivost cen a na všeobecné nařízení ministerstva financí. „Jestliže po konverzi oficiálním přepočítacím koeficientem vznikne z původní korunové ceny tzv. baťovského formátu cena v eurech ve výši např. 7,51 euro, je možná z pohledu podniku zajímavé stanovit cenu ve výši 7,49 euro. Pro všechny tyto případy musí tedy existovat podniková směrnice, která určí vlastní stanovení ceny“ (Lacina a kol., 2008, s. 78).

Náklady, které souvisí s novou produkcí ceníků a ostatních dokumentů, záleží hlavně na rozsahu produktového portofila a zase na velikosti počtu vlastních pracovníků a externích poradců. U větších firem s objemným portfoliem se lze domnívat, že absolutní

náklady budou vyšší vzhledem k většímu počtu externích poradců na produkci nových ceníků.

Dvojitá manipulace s hotovostí

Pro dočasné období, kdy se budou souběžně používat koruna i euro, je důležité zajistit software pro pokladny, který poskytne manipulaci s oběma měnami. Poté bude zapotřebí vyškolit pracovníky na tento nový systém. Náklady, které se v tomto kontextu vytvoří, budou dopadat hlavně na maloobchod a pohostinství, jelikož právě v nich je procento hotovostních transakcí nejvyšší.

Náklady na směnu a zajištění hotovosti

Náklady na zajištění eurové hotovosti a směnu korunové hotovosti budou dopadat hlavně na maloobchod. Tento důsledek je vyvolán tím, že procento hotovostních plateb a jejich absolutní rozsah v maloobchodu je ze všech odvětví nejvyšší. „Hlavní náklady na výměnu a zabezpečení hotovosti spočívají především v bezpečnostních nákladech spojených s uschováním, převozem a vlastní výměnou. Bankami by neměly být účtovány žádné poplatky za směnu korun na eura. Vzhledem k tomu, že maloobchod pravidelně provádí manipulaci s hotovostí, nebudou mu vznikat významné dodatečné náklady. Bude však nutné věnovat zvýšenou pozornost kontrole pravosti bankovek“ (Lacina a kol., 2008, s. 79).

Náklad z nevhodně určeného přepočítacího koeficientu

V případě, že by pevně určený přepočítací koeficient byl nadhodnocený, by to pro podnikový sektor znamenalo vznik dodatečných nákladů. V takové situaci, by se snížila konkurenceschopnost vývozu a vyvážené kvantum s důsledkem na snížení zisku podniků. Síla účinku rozhodně záleží na rozsahu odchýlení rovnovážného kurzu od přepočítacího koeficientu.

Nejvíce by to v této situaci postihlo podniky, které jsou hlavně vystaveny vývoznímu kontaktu s eurozónou a podniky, které mají více eurových aktiv.

Náklad z nevhodně určených úrokových sazeb jednotné měnové politiky

„Český podnikový sektor je vystaven riziku, že úrokové sazby nastavené Evropskou centrální bankou (ECB) pro celou eurozónu nebudou odpovídat českým makroekonomickým veličinám. Může se tedy stát, že sazba stanovená ECB bude vyšší

než sazba, která by byla rovnovážná pro českou ekonomiku. Tento rozdíl by představoval pro český podnikový sektor dodatečné nákladové zatížení. Míra vlivu závisí na odchylce sazby ECB od rovnovážné sazby pro českou ekonomiku, podílu pohyblivě úročeného dluhu a zadlužení českého podnikového sektoru. Nejvíce by byly postiženy malé a střední podniky s obtížným přístupem k dluhu a vysokými náklady na něj a vysokým podílem dluhu na pasivech“ (Lacina a kol., 2008, s. 79).

Tlak odborů na zvyšování mezd

Dalším z případných nákladů může být tlak odborů na zvyšování platů v důsledku subjektivně vnímané inflaci způsobené přijetím eura. Fakt, jestli ke zvýšení dojde či nikoli, není přitom úplně podstatný. Jestli by odbory požadovaly zvyšování mezd, znamenalo by to zvýšení personálních nákladů podniků a snížení jejich konkurenční výhody. Nejvíce by to mělo dopad na podniky s velkým podílem mzdových nákladů jako např. vývozní podniky a služby.(Lacina a kol., 2008)

4 Představení společnosti Intertell spol. s r.o.

Obr. č. 1: Logo a sídlo společnosti

Zdroj: www.intertell.cz, vlastní zpracování, 2012

4.1 Základní informace

IČ: 00670154

Název firmy: Intertell spol. s r.o.

Sídlo: Rozvojová zóna 556, 340 21 Janovice nad Úhlavou, Česká republika

Právní forma: Společnost s ručením omezeným

Datum vzniku: 18.3.1994

Základní kapitál: 400 000,- Kč

Zdroj: <http://www.info.mfcr.cz>, 2012

Předmět podnikání:

- ⇒ Specializované montáže výrobků dle požadavků zákazníků
- ⇒ Výroba technických výlisků z termoplastů vstřikolisováním
- ⇒ Lisování kovových výrobků na postupových střížných nástrojích
- ⇒ Opravy vstřikolisovacích forem
- ⇒ Povrchové úpravy a svařování kovů a dalších materiálů
- ⇒ Zámečnictví
- ⇒ Nástrojařství
- ⇒ Velkoobchod
- ⇒ Povrchové úpravy plastových výrobků technologií Flock
- ⇒ Specializovaný maloobchod

4.2 Vývoj společnosti

Firma Intertell spol. s r.o. byla zapsaná do obchodního rejstříku vedeného u Krajského soudu v Plzni dne 18 března 1994. Společnost se již od svého vzniku zabývala montáží číselných mechanismů, zámků, držátek a jiných komponentů z plastů a kovů pro výrobu kufrů, brašen a jiných dílů pro galanterní výrobky.

Po zahájení činnosti společnost zaměstnávala pět zaměstnanců a montáž plastových dílů probíhala na bázi práce ve mzdě a o rok později pro společnost pracovalo již 80 pracovníků. Jediným odběratelem byla německá společnost Franzen Söhne GmbH & Co KG se sídlem v Solingenu. Firma se rychle rozvíjela a v roce 1995 se společnost rozhodla postavit vlastní vstřikolisovnu z důvodů úspor dopravních nákladů. Tato investice byla realizována na začátku roku 1996, kdy bylo uvedeno do výroby osm vstřikolisů značky Arburg.

Výroba plastů se úspěšně rozvíjela a zavedení vstřikolisovacích strojů ve výrobě přispělo ke zvýšení přidané hodnoty prací prováděných společností Intertell spol. s r.o. Práce ve mzdě byla nahrazena obchodní a výrobní činností v plném rozsahu. Fakturace výkonů byla prováděna nejdříve v DM a později v EUR, proto byla společnost nucena provádět měnovou konverzi tj. výměnu cizí měny za Kč již od svého vzniku.

V květnu 1998 bylo ukončeno budování výrobní struktury společnosti. Vznikla servisní firma, která nabízí služby v následujících oblastech- specializované montáže výrobků dle požadavku zákazníků, výroba technických výlisků z termoplastů vstřikolisováním, lisování kovových výrobků na postupových střižných nástrojích, vývoj a výroba montážních a lisovacích přípravků, opravy vstřikolisovacích forem a střižných nástrojů. V roce 1999 pak bylo vytvořeno středisko „Nástrojárna“ a „Lisovna kovů“ a firma již zaměstnávala 160 zaměstnanců. Úkolem nástrojárny bylo provádět údržbu a opravy vstřikovacích forem a střižných nástrojů. Vytvořením oddělení konstrukce došlo k rozšíření výrobní náplně nástrojárny o konstrukci a výrobu montážních a lisovacích přípravků. V tomto roce vlastnila již společnost 19 lisů. Nové investice byly obstarány formou finančního leasingu.

V roce 2001 se společnost Intertell spol s r.o. začínala orientovat na automobilový průmysl. V dubnu tohoto roku provedla společnost RWTÜV Systems GmbH certifikační audit systému managementu jakosti společnosti. Certifikát společnost

obhájili i v následujících letech 2003, 2006 a 2009. Tímto byla splněna podmínka, aby se společnost mohla ucházet o zakázky v automobilovém průmyslu. V současné době probíhá příprava na certifikaci společnosti dle ISO TS 16949 a ISO 14001.

Spolupráce s německou firmou OLHO-Technik Oleff & Holtmann OHG, která započala v roce 2002, byla dalším významným faktorem v profesním vývoji společnosti. Došlo k výraznému zlepšení v oblasti technického vybavení a organizace práce vstřikolisovny. Byla změněna organizační struktura společnosti. Společnost získala nové znalosti v oblasti řízení systému jakosti, kalkulací a controllingu. Postupné prověřování spolehlivosti dodávek a jejich kvality bylo korunováno získáním dlouhodobého kontraktu v roce 2004 na lisování plastových dílů a jejich montáž pro novou verzi automobilu Škoda Octavia. Tyto změny se promítly i v hospodářském výsledku. Ke konci roku 2005 zaměstnávala společnost již 245 zaměstnanců a fakturovaný roční obrat překročil 9 mil EUR.

V průběhu roku 2006 se rozhodlo o výstavbě nového závodu – vstřikolisovny. Dosavadní výroba probíhala ve výrobních halách bývalého západočeského dřevařského podniku v Klatovech a tyto budovy již neodpovídaly potřebám a úmyslům společnosti na její další rozšiřování. Ve stejném roce byl také úspěšně zaveden informační systém SAP (Sappy – car) a to z důvodu zlepšení plánování výrobních a logistických procesů. Roku 2007 byla zahájena výstavba nové vstřikolisovny v Janovicích nad Úhlavou a na podzim tohoto roku byl zahájen provoz 33 lisů a společnost zaměstnávala 450 zaměstnanců. Dalším krokem k navýšení přidané hodnoty byla také v roce 2007 investice do nového technologického postupu, tj. povrchové úpravy plastů tzv. flockování. Jedná se o technologii nanášení textilní stříže na povrch plastových dílů. Tato technologie je využívána zejména v automobilovém průmyslu.

V roce 2008 byla spolupráce s firmou OLHO Technik omezena a objem výroby byl nahrazen díky spolupráci s firmami, které částečně převzaly zakázky této firmy, neboť tato se dostala do finančních potíží a následně do konkurzu.

V důsledku této skutečnosti a s příchodem krize začala společnost věnovat velkou pozornost akviziční činnosti. Tento proces probíhá nepřetržitě a jeho cílem je změnit portfolio zákazníků. Původní 100% výroba pro kufrový průmysl nyní tvoří 28% objemu stávající produkce. Postupné zavádění špičkové technologie, snižování podílu lidské

práce a plnění požadavků zákazníků v oblasti lisování technicky náročných výrobků ve vysoké kvalitě je hlavním cílem do budoucna.

V současné době firemní obrat činí 21 milionu EUR. Podařilo se jí překonat těžké období finanční krize roku 2008 a získat nové zákazníky mimo oblast automobilového průmyslu. Dosažené hospodářské výsledky v letech 2009 -2010 a letošním roce pomohly firmu stabilizovat a vytvořit dobré finanční předpoklady do příštích let.

V současné době má firma dva společníky:

⇒ MBF INVEST s.r.o. – podíl na základním kapitálu 50%

⇒ GABO INVEST s.r.o. – podíl na základním kapitálu 50%

4.3. Organizační struktura

Statutárním orgánem společnosti Intertell spol. s r.o. je jednatel. V dnešní době má společnost dva jednatele, každý z nich jedná samostatně jménem společnosti. Jeden z jednatelů je současně i ředitelem společnosti. Řediteli společnosti jsou přímo podřízeni Vedoucí výroby Janovice – Klatovy, Vedoucí výroby Liberec, Vedoucí logistiky, Vedoucí údržby, Personální oddělení, Řízení jakosti a Finanční účtárna. Organizační diagram viz příloha A.

5 Přínosy a náklady přijetí eura pro společnost Intertell spol. s r.o.

5.1 Výhody a nevýhody konverze měn pro podnik

V této kapitole se pokusím analyzovat jaké výhody či nevýhody přináší konverze měn pro hospodářský podnik. Měnová konverze umožňuje podnikům (klientům) vyměnit částku v jedné měně za částku v druhé měně. Tato výměna je vždy spojena s kurzovým rizikem a nelze se mu úplně vyhnout. Existují různé formy zajištění proti pohybu kurzu jako např. měnový forward, měnový swap, měnová opce a jiné. I tato zajištění nesou sebou určitá rizika. Bude mít podnik v budoucnu dostatek deviz na směnu do Kč? Je vedení společnosti dostatečně kvalifikováno odhadnout vývoj úrovně měnových kurzů? Není také určitou formou zajištění kurzového rizika nezajišťovat se? Například při zajištění kurzového rizika u termínovaného kurzu – forwardu - dochází k dohodě mezi klientem a peněžním ústavem o odkupu určitého množství deviz v přesně stanovených termínech a za přesně stanovený přesný kurz. Je velmi důležité, aby klient dodržel tuto dohodu jinak je povinen v případě jejího nedodržení zaplatit vysoké sankce peněžního ústavu. Může dojít i k situaci, kdy po uzavření dohody o termínovém kurzu dojde k oslabení české měny a klient ztrácí značné finanční prostředky. Tyto otázky jsou v dnešní době globalizace kapitálu aktuální a přispívá k tomu i spekulativní obchodování na devizových trzích. Ekonomika České republiky je proti těmto spekulativním obchodům často bezmocná a ne vždy využívá nástroje, které má k ovlivnění vývoje kurzového pohybu Kč vůči ostatním měnám (viz měnová politika ČNB).

Přítom vývoj úrovně směnného kurzu má přímý vliv na likviditu podniku (kladnou či zápornou) tzn. na stav peněžních prostředků na účtu podniku, kterými může uhradit včas své splatné závazky.

Společnost Intertell je podnikem, který je závislý na nákupu materiálu, strojů a služeb ze zahraničí a rovněž své výrobky z 99% prodává do zahraničí. Na základě požadavků zahraničních zákazníků jsou cenové kalkulace výrobků vypočítávány v měně EUR a tržby za prodané výrobky se realizují v měně EUR. Je tedy zřejmé, že společnost využívá konverzi měn, převážně směnu EUR do Kč.

Dle zákona č. 563/1991 sb. o účetnictví jsou podniky povinni vést své účetnictví v české měně. Z tohoto důvodu se v jejich účetnictví vyskytují následující oblasti, kde probíhá přepočtení cizí měny dle kurzu ČNB do české měny Kč, a vznikají následné kurzové rozdíly:

- 1- Účtování faktur vydaných a přijatých
- 2- Účtování bankovních poplatků za vedení účtu v cizí měně
- 3- Účtování úvěrů v cizí měně a jejich přepočtení dle aktuálního kurzu ČNB na konci roku
- 4- Účtování nákupu materiálu v cizí měně
- 5- Účtování prodeje deviz z EUR do Kč

1. Účtování kurzových rozdílů faktur přijatých a vydaných v EUR

Faktury vydané

V praxi nejsou neobvyklé situace, kdy účastníci obchodního vztahu ujednají, že úhrada za dodávku bude realizována v cizí měně, ačkoli transakce probíhá mezi českými subjekty. Poskytovatel plnění vystavuje daňový doklad – fakturu- v dohodnuté měně viz příloha č. 1. Dle zákona č. § 4 odst. 4 o DPH uvede v daňovém dokladu základ daně DPH v české měně a vypočte DPH v Kč. K tomuto výpočtu používá měsíční měnový kurz stanovený ČNB.

Příklad 1. – Společnost Intertell dodá odběrateli dodávku zboží za 1000,- EUR. Přepočtení cizí měny do účetnictví se provádí pevným měsíčním kurzem, který je vyhlášen ČNB vždy 1 den v měsíci. Intertell spol. s r.o. vystaví odběrateli fakturu, kde použije směnný kurs ke dni 2. 1. 2012 pro přepočtení na českou měnu. Vystavená hodnota faktury je 25 510,- CZK ($25,51 \times 1000,-$ EUR). Odběratel uhradí fakturu v následujícím měsíci 8. 2. 2012 v hodnotě 1000,-EUR. Dle směnného kurzu pro měsíc únor bude faktura zaúčtovaná v hodnotě 24.890,- CZK ($24,89 \times 1000,-$ EUR). Kurzový rozdíl v tomto případě činí 620,- Kč.

Tab. č. 3: Účtování kurzových rozdílů

Popis účetní operace	Měsíc	Částka v EUR	Kurz Kč/€	Částka v Kč	MD	DAL
Prodej výrobků	01/2012	1000	25,51	25 510	311	601
Platba vydané fa	02/2012	1000	24,89	24 890	221	311
Kurzové rozdíly	02/2012	-	24,89	620	563	311

Zdroj: vlastní zpracování, 2012

Kurzové rozdíly vznikají jak u faktur vydaných, tak i u faktur přijatých. Mohou nastat následující tři případy:

1) V prvním případě může být vydaná faktura uhrazena ve stejném měsíci, ve kterém byla vystavena, nedojde tedy ke kurzové ztrátě či zisku. Faktura č. 90031909 pro podnik Franzen Söhne byla vystavena v prosinci 2011 a do účetnictví přepočtena kurzem 25,28. V tomto případě nevzniká tedy kurzový rozdíl a oceněná částka se rovná částce ve firemní měně viz tabulka č.4.

Tab. č. 4: Vydaná faktura a uhrazená ve stejném měsíci

Faktura číslo	Datum vystavení faktury	Fakturovaná částka v EUR	Kurz Kč/€ Prosinec 2011	Fakturovaná částka Kč	Datum úhrady faktury	Kurz Kč/€	Úhrada EUR	Úhrada Kč	Kurzový rozdíl Kč
90031909	19.12. 2011	6 322,41	25,28	159 830,52	27.12. 2011	25,28	6 322,41	159 830,52	0

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012.

2) Ve druhém případě je faktura vydána v měsíci a uhrazena v následujícím měsíci. Vzniká časový posun mezi dobou vydání a uhrazením i několik měsíců. Současně dochází ke změně směnného kurzu a tudíž ke kurzovému rozdílu. Faktura č. 90028436 byla vystavena v červnu roku 2011 a poté uhrazena v říjnu 2011 viz tabulka č. 5

- Faktura vystavení 20. 6. 2011 → 911,55 EUR * 24,50 = 22 332,98 Kč

- Platba k 3. 10. 2011 → 911,55 EUR * 24,875 = 22 674,80 Kč

└─┘
Kurzový zisk 341,82 Kč

Tab. č. 5 Faktura vydána v měsíci červen a uhrazena v měsíci říjnu

Faktura číslo	Datum vystavení faktury	Fakturovaná částka v EUR	Kurz Kč/€ červen 2011	Fakturovaná částka Kč	Datum úhrady faktury	Kurz Kč/€	Úhrada EUR	Úhrada Kč	Kurzový rozdíl Kč
90028436	20.6. 2011	911,55	24,50	22 332,98	3.10. 2011	24,875	911,55	22 674,80	341,82

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012.

3) a) Ve třetím případě může nastat situace, kdy faktura není uhrazena do konce roku (účetního období) a proto musí být přeceněna kurzem Kč/EUR k 31. 12. 2011.

Faktura č. 90031917 byla vystavena v prosinci 2011 a do účetnictví byla přepočtena kurzem 25,28. Jelikož faktura nebyla ke konci roku 2011 uhrazena, byla přeceněna k 31. 12. 2011 kurzem 25,80 viz tabulka č. 6:

Tab. č. 6: Faktura neuhrzena do konce roku a přeceněna k 31. 12. 2011

Faktura číslo	Datum vystav. faktury	Faktur. částka v EUR	Kurz Kč/€ prosinec 2011	Faktur. částka Kč	Datum přecenění faktury	Kurz Kč/€ 31.12. 2011	Úhrada EUR	Přeceněná částka Kč	Kurzový rozdíl Kč
90031917	19.12.2011	1241,9	25,28	31 395,23	31.12. 2011	25,80	0	32 041,02	645,79

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní úprava, 2012

b) Úhrada výše uvedené faktury byla zaúčtována 19. 1. 2012 kurzem 25,51 Kč/EUR viz tabulka č. 7.

Faktura vystavení 19. 12. 2011 → 1 241,90 EUR * 25,28 = 31 395,23 Kč

Přecenění k 31. 12. 2011 → 1 241,90 EUR * 25,80 = 32 041,02 Kč

↓
Kurzový zisk 645,79 Kč

Platba faktury byla provedena k 19. 1. 2012 → 1 241,90 EUR * 25,51 = 31 680,87 Kč

↓
Kurzová ztráta 360,15 Kč

Tab. č. 7: Úhrada přeceněné faktury v měsíci lednu

Faktura číslo	Datum přecenění faktury	Faktur. částka v EUR	Kurz Kč/€ 31.12 2011	Faktur. částka Kč	Datum úhrady faktury	Kurz Kč/€	Úhrada EUR	Úhrada Kč	Kurzový rozdíl Kč
90031917	19.12. 2011	1241,9	25,80	32 041,02	19.1. 2012	25,51	1241,9	31 680,87	-360,15

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní úprava, 2012

Faktury přijaté

Tento postup účtování kurzových rozdílů (viz výše) je shodně prováděn i u faktur přijatých od dodavatelů.

Za účelem snížení konverze měn Intertell spol. s r.o. svoji obchodní politikou snižuje podíl dodavatelů, kteří fakturují své dodávky v české měně a nahrazují je dodavateli fakturující své dodávky v měně eur. Přesto nadále zůstávají platby, které se musí platit v české měně, jako jsou např. daně, mzdy, sociální a zdravotní pojištění.

2. Bankovní poplatky

Jestliže firma přichází do styku se zahraniční měnou, musí se rozhodnout, zda si bude opatřovat pro jednotlivé obchodní případy zahraniční měnu zvlášť, což zahrnuje placení za směnu měn, nebo si otevře devizový účet. Vedení korunového účtu je daleko levnější než založení a vedení účtu devizového. „Po zavedení jednotné měny již nebude nutné tyto otázky řešit, neboť euro se stane naší domácí měnou. Firmy, které mají četné obchodní styky se zahraničním anebo jsou součástí nadnárodního koncernu, uspoří nemalé prostředky tím, že jim odpadne potřeba vést dvojí účetnictví v českých korunách i eurech. Jednotná měna také usnadňuje přeshraniční fúze mezi podniky a bankami. Další významnou úsporu transakčních nákladů přinese vytvoření Jednotného eurového platebního prostoru, tzv. SEPA (*Single Euro Payment Area*). Tento projekt umožní provádět přeshraniční platební převody v eurech stejně snadno, bezpečně a za stejnou cenu jako je tomu u domácích plateb“ (www.zavedenieura.cz)

Při bezhotovostním platebním styku používají společnosti účty u peněžních ústavů. Intertell spol. s r.o. využívá služeb ČSOB, u které má korunový a eurový účet.

V tabulce č.8 (X,Y) jsou detailně popsány poplatky za vedení účtů v měsících září až listopad roku 2011. ČSOB účtuje za následující úkony společnosti tyto ceny :

Tab. č. 8– X: Poplatky za vedení devizového účtu:

EUR účet	9/2011		10/2011		11/2011	
	€	položky	€	položky	€	položky
kredit obraty	1 007 605,06	65	1 286 348,28	78	1 353 533,68	76
debet obraty	1 282 340,44	248	1 327 255,15	313	1 420 340,66	377
celkem obrat	2 289 945,50	313	2 613 603,43	391	2 773 874,34	453
poplatky	1 382,27	313	1 845,66	391	2 154,05	453
poplatky - podíl na obratu %	0,06%		0,07%		0,08%	
poplatky - poplatek za pohyb	4,42		4,72		4,76	

Tab. č. 8– Y: Poplatky za vedení korunového účtu:

CZK účet	9/2011		10/2011		11/2011	
	Kč	položky	Kč	položky	Kč	položky
kredit obraty	17 108 696,00	13	17 293 570,50	18	26 343 225,93	16
debet obraty	16 008 238,90	731	17 772 740,91	899	25 349 941,55	968
celkem obrat	33 116 934,90	744	35 066 311,41	917	51 693 167,48	984
poplatky	2 904,00	744	3 390,00	917	3 796,00	984
poplatky - podíl na obratu %	0,01%		0,01%		0,01%	
poplatky - poplatek za pohyb	3,90		3,70		3,86	

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní úprava, 2012

Z tabulky č. 8 (X a Y) je patrné, že poplatky na korunovém účtu se nemění v průběhu roku a jsou podstatně nižší (0,01% z obratu) než poplatky na eurovém účtu, které jsou ve výši 0,06% - 0,08% z obratu. Přehled vývoje bankovních poplatků v jednotlivých letech ukazuje tabulka č. 9:

Tab. č. 9 Vývoj bankovních poplatků rok 2007 – 2011

Přehled poplatků u ČSOB			
ROK	EUR účet	Částka v CZK	CZK účet
2007	7 704	212 086	35 304
2008	10 259	263 724	45 493
2009	8 420	223 056	40 674
2010	14 689	370 559	43 753
2011	21 134	518 335	45 583
Celkem	62 205	1 587 759	210 807

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní úprava, 2012

Společnost zaplatí bance 6-11 krát větší poplatky za vedení devizového účtu než u korunového účtu. Lze předpokládat, že zavedením jednotné měny EUR by u podniku došlo k výraznému snížení nákladů na bankovní poplatky cca. 40% – 50%.

3. Kurzové rozdíly úvěrů v měně EUR

V současné době mnoho společností využívá cizí měnu při čerpání úvěrů. Společnost Intertell pro svoji investiční a provozní činnost využívá půjček v měně EUR. Zde probíhá účtování kurzových rozdílů obdobným způsobem jako u fakturace. Měsíční pohyby na úvěrových účtech jsou přepočítávány odpovídajícím měsíčním kurzem a poté na konci roku je hodnota půjčky přepočítána kurzem stanoveným ke dni 31.12. Výsledkem je kurzový zisk nebo kurzová ztráta, která je účtována do hospodářského výsledku společnosti. V tabulce č. 10 je zobrazen přehled přepočtu kurzových rozdílů u eurových půjček v letech 2007 – 2011.

Tab. č. 10 Přehled přepočtu kurzových rozdílů v letech 2007 – 2011

Rok	Stav k 31.12. v EUR	Stav účtu k 31.12. v Kč	Kurz k 31.12... Kč/EUR	Přepočet stavu k 31.12 Kč	Rozdíl k 31.12. Kč
2007	591 135	16 629 356	26,62	15 736 021	893 337
2008	1 728 515	46 252 706	26,93	46 548 907	-302 156
2009	1 925 717	51 806 777	26,465	50 964 102	867 531
2010	1 822 180	48 339 838	25,060	45 663 840	2 675 997
2011	2 393 488	59 513 173	25,80	61 751 989	-2 238 816

Zdroj: Interní materiály společnosti, vlastní úprava, 2012

4. Kurzové odchylky

Dalším přínosem, který by nastal po zavedení eura jako národní měny, by bylo snížení počtu cenových odchylek při nákupu materiálu v cizí měně, kdy vlivem kurzového přepočtu dochází k odchýlení ceny materiálu od skladové ceny, která je ve společnosti Intertell stanovena pevným kurzem po celé účetní období. Cenové odchylky vznikají v důsledku změn kurzu, kdy cena přijatého materiálu na sklad v EUR je přepočtena platným směnným kurzem v Kč a odchyluje se od pevné skladové ceny v Kč. Jejich podíl na celkovém počtu odchylek tvoří ve společnosti Intertell 81%. Tyto odchylky

jsou alikvotně ke spotřebě materiálu rozpouštěny do materiálové spotřeby a přímo ovlivňují hospodářský výsledek podniku. Ostatní cenové odchylky jsou způsobeny růstem nebo poklesem nákupních cen. Účtování vzniku materiálové odchylky si detailně popíšeme na příkladu č.3.

Příklad č. 3 – Společnost Intertell spol s.r.o. nakupuje materiál č.101049 – Brillenfach Soul LL od dodavatele za cenu 2,- EUR/ks. Dle §4 odstavce 12 zákona o účetnictví musí podnik vést účetnictví v CZK, proto společnost musela díl ocenit v Kč. Poslední ocenění tohoto dílu proběhlo 14.1 2009 kurzem 26,83. Což tedy znamená:

Skladová cena → $26,83 * 2,- \text{ EUR} = 53,66 \text{ CZK/ks.}$

V praxi mohou nastat dva případy s cenovými odchylkami. Příklad A nastane, když se datum příjmu shoduje s datem faktury. Např. dne 2.12.2011 proběhl příjem materiálu z příkladu č. 3 následovně:

MD(111600) → účetní skladová hodnota $53,66 * 3564 \text{ ks} = 191\,244,24 \text{ Kč.}$

Dal(112630) → nákupní cena materiálu $2,-\text{EUR} * \text{aktuální kurz } 25,28 = 50,56$

$50,56 * 3564 \text{ ks} = 180\,195,84 \text{ Kč.}$

Vzniká rozdíl účtovaný na účet odchylek 111690 v hodnotě 11 048,40 Kč. Dne 2.

12. 2011 je také zaúčtována faktura dodavatele a to:

MD(111600) → nákupní cena materiálu $2,-\text{EUR} * \text{aktuální kurz } 25,28 = 50,56 \text{ Kč}$

$50,56 * 3564 \text{ ks} = 180\,195,84 \text{ Kč}$

Dal (321200) →dodavatelé

následně poté probíhá spotřeba daného materiálu na výrobu:

MD(501630) → nákladový účet spotřeby ve skladové ceně

$53,66 * 3564 \text{ ks} = 191\,244,24 \text{ Kč.}$

Dal(112630) → $53,66 * 3564 \text{ ks} = 191\,244,24 \text{ Kč}$

Tato částka je vyšší hodnota do nákladů než aktuální cena ($2,-\text{EUR} * \text{aktuální kurz}$). Kvůli tomuto případu se vždy měsíčně musí účet odchylek „rozpouštět“, tzn. podle auditorem schváleného vzorce náklady buď navyšují nebo naopak пониžují. V našem

případě A budou náklady při rozpouštění odchylek poníženy, jelikož při spotřebě vznikla nesprávně vysoká částka.

V případě B se datum příjmu materiálu neshoduje s datem faktury - např. příjem materiálu se uskutečnil o měsíc dříve a to 25. 11. 2011.:

MD(112630) → účetní skladová hodnota $53,66 * 3564 \text{ ks} = 191\,244,24 \text{ Kč}$.

DAL(111600) → nákupní cena materiálu 2,- EUR * aktuální kurz 25,035 = 50,07

$$50,07 * 3564 \text{ ks} = 178\,449,48 \text{ Kč}$$

Vzniká rozdíl účtovaný na účet odchylek 111690 (DAL) v hodnotě 12 749,76 Kč.

Dne 2. 12. 2011 je také zaúčtována faktura dodavatele a to:

MD(111600) → nákupní cena materiálu 2,- EUR * aktuální kurz 25,28 = 50,56 Kč

$$50,56 * 3564 \text{ ks} = 180\,195,84 \text{ Kč}$$

DAL(321200) → dodavatele

Na účtu pořízení materiálu tak vzniká rozdíl, který je nutno zaúčtovat do kurzových rozdílů dle tabulky č.11:

Tab. č. 11: Účtování kurzových rozdílů

111 600 – Pořízení materiálu	111 600 – Pořízení materiálu
180 195, 84 Kč	178 449, 48 Kč
	663 100 – Kurzové zisky
	1746, 36 Kč

Zdroj: interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012

Příklad B, kdy datum příjmu a fakturace jsou odlišné a tudíž vzniká kurzový rozdíl, je velmi častým případem a účtují se v průběhu roku podobně jako rozdíly mezi fakturou a platbou. V tabulce č. 12 lze pozorovat několik dalších případů z praxe.

Tab. č. 12: Kurzové odchylky při nákupu materiálu

Materiál	Datum	Nákupní cena v EUR/ks	Přijato na sklad ks	Kurz Kč /EUR	Příjem na sklad Kč	Pevná cena skladu Kč /Ks	Přijato Kč	Odchylka
Drucker	Leden	3,00	1000	25,085	75 255	53,66	53 660	21 595
Riegel 2259	Březen	4,76	1000	24,35	115 906	53,66	53 660	62 246
Schlosshulse 1438	Duben	1,5	1000	24,51	36 765	53,66	53 660	-16 895
Federkontakt	Květen	2,12	1000	24,18	51 261,6	53,66	53 660	-2 398,4
Anschluss	Červenec	0,42	1000	24,315	10 212,3	53,66	53 660	-44 447,7

Zdroj: interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012

Ve společnosti Intertell se tvoří cenové odchylky každý měsíc ve výši cca. 3% z tržeb za vlastní výrobky. V tabulce č. 13 jsou ukázány odchylky vzniklé v jednotlivých měsících roku 2011.

Tab. č. 13: Vzniklé odchylky v roce 2011

Měsíc	Cen. Odchylky 2011 v Kč	Tržby společnosti	%
Leden	1 557 500	43 547 700	3,5766
Únor	1 952 700	43 552 831	4,4835
Březen	2 350 600	54 941 923	4,2783
Duben	1 810 200	49 700 840	3,6422
Květen	2 060 700	50 686 900	4,0655
Červen	1 762 700	49 185 891	3,5838
Červenec	1 803 000	49 700 520	3,6278
Srpen	1 649 200	35 170 076	4,6892
Září	1 723 100	51 409 283	3,3517
Říjen	1 421 400	46 397 920	3,0635
Listopad	1 082 300	48 784 315	2,2185
Prosinec	558 100	29 480 190	1,8931
Celkem	19 731 400	552 558 389	3,5709

Zdroj: interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012

Pokud dochází k posilování české měny, materiálové odchylky z kurzovních rozdílů se projevují v hospodářském výsledku ve výnosech (podnik nakupuje levněji materiál, ale při prodeji má také nižší výnosy). Pokud koruna slábne, podnik nakupuje materiál dražší, ale na druhé straně má vyšší výnosy. Pokud přepočtená cena převyšuje skladovou

cenu, cenové rozdíly se promítnou do nákladů podniku. Následující tabulka č.14 ukazuje nárůst cenových odchylek mezi lety 2007 -2011. Z této tabulky je patrné, že velký nárůst byl způsobem posílením koruny, ale také zvýšením objemu výroby.

Tab. č. 14: Růst cenových odchylek v letech 2007 – 2012.

Rok	Částka	Průměr. roční kurz	Částka
2007	99 330,49 Kč	27,762	3 577,93 €
2008	2 185 789,59 Kč	24,942	87 634,90 €
2009	2 476 034,24 Kč	26,445	93 629,58 €
2010	13 441 617,15 Kč	25,290	531 499,29 €
2011	19 731 691,89 Kč	24,586	802 558,04 €
Celkem	37 934 463,36 Kč		1 518 899,74 €

Zdroj: interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012

5. Prodej deviz EUR do Kč

Peněžní prostředky v Kč jsou používány v největším objemu na úhradu mezd, daní, sociálního a zdravotního pojištění, v menší míře na úhradu ostatních závazků v Kč.

Tab. č. 15: Prodej deviz EUR do Kč v letech 2007 - 2011

Období	Intertell prodaná částka	Průměrný roční směnný kurs	Intertell nakoupená částka	Tržby za prodej vlastních výrobků	Podíl konverze na tržbách
	EUR	Kč/EUR	Kč	Kč	%
2007	4 758 704 €	27,47 Kč	130 737 410 Kč	336 276 352 Kč	38,88%
2008	7 718 000 €	24,89 Kč	192 086 980 Kč	436 184 449 Kč	44,04%
2009	4 582 000 €	26,42 Kč	121 053 060 Kč	353 724 344 Kč	34,22%
2010	3 345 000 €	25,24 Kč	84 422 500 Kč	479 618 145 Kč	17,60%
2011	7 945 000 €	24,52 Kč	194 775 425 Kč	552 558 389 Kč	35,25%
CELKEM	28 348 704 €		723 075 375 Kč	2 158 361 679 Kč	33,50%

Zdroj: interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012

Porovnání roční poklesu / nárůstu likvidity v jednotlivých letech:

2008 oproti roku 2007

7 718 000 € 2,59 Kč -19 989 620 Kč

Drastický pokles likvidity proti roku 2007 – směnný kurz 24,74 Kč/EUR

2009 oproti roku 2008

4 582 000 € 1,53 Kč 7 010 460 Kč

Nárůst likvidity roku 2008 – směnný kurz 24,89 Kč/EUR

2010 oproti roku 2009

3 345 000 € -1,18 Kč -3 947 100 Kč

Pokles likvidity proti roku 2009 – směnný kurz 26,42 Kč/EUR

2011 oproti roku 2010

7 945 000 € -0,72 Kč - směnný kurz 5 720 400 Kč/EUR

Pokles likvidity proti roku 2010 – směnný kurz 25,24 Kč/EUR

Z přehledu je zřejmé, že v uplynulých letech ve srovnání s rokem 2007 došlo k výraznému posílení české koruny proti euru. Intertell spol. s r.o. se musel s touto situací vyrovnat snížením nákladů, navýšením prodejních cen a zvýšenou produktivitou práce. Podniky, které neměly dostatečnou likviditu, ať už z vlastních zdrojů nebo v rámci finančních úvěrů se dostaly do těžké situace, která často končila konkurzem. Proti tomuto kurzovému riziku se společnost Intertell spol. s r.o. snaží ochránit kvalitní kalkulací svých výrobků v EUR a sestavením pesimistického finančního plánu na jednotlivá období s pesimistickým vývojem směnného kurzu Kč/EUR v tomto plánovaném období, např. předpokládaný vývoj ročního kurzu je v rozmezí 24,50 – 25,00 Kč/EUR, Intertell kalkuluje ve svém finančním plánu směnný kurz na úrovni 24,00 Kč/EUR.

Přehled kurzových nákladů a výnosů

Každý podnik ve svém účetnictví účtuje kurzové rozdíly. Intertell účtuje kurzové ztráty na účet 553 a kurzové výnosy na účet 663. V tabulce č. 16 jsou účtovány případy, které jsme si popsali v bodech :

Tab. č. 16: Přehled kurzových nákladů a výnosů v porovnání s dosaženými tržbami

ROK	Kurzové náklady Kč	Kurzové výnosy Kč	ZISK +/- ZTRÁTA Kč	Tržby za prodej vlast. Výrobků Kč	%
2007	2 278 487,17	5 391 447,51	3 112 960,34	336 276 352	0,93
2008	20 760 823,75	13 782 069,06	-6 978 754,69	436 184 449	1,59
2009	10 878 857,17	10 822 882,51	-55 974,66	353 724 344	0,02
2010	5 808 364,64	12 520 070,50	6 711 705,86	479 618 145	1,39
2011	10 660 109,86	7 815 343,52	-2 844 766,34	552 558 389	0,51

Zdroj: interní materiály společnosti, vlastní zpracování, 2012

Z tabulky je patrné, jak se jednotlivé roky výrazně odlišovaly ve vývoji kurzových pohybů a jak ovlivňovaly hospodářský výsledek podniku.

5.2 Přípravenost podniku Intertell spol. s r.o. na zavedení eura

Podniky by s přípravami na zavedení eura měli začít co nejdříve. Z praktické stránky to znamená nejméně rok před stanoveným datem zavedení eura. Pro malé střední podniky může být přínosem zahájit interní přípravy a využít možnosti, kterou jim dává včasná příprava dokonce i v zemích, které si ještě neurčily cílový datum. Tento krok poskytuje podnikům konkurenční výhodu oproti ostatním, které s přípravami ještě nezačaly. Malé střední podniky, které se připravují na zavedení eura, musí zhodnotit předpokládaný dopad přechodu na novou měnu na jejich fungování. Pokud se jedná o vnitřní organizaci podniku, bude mít zavedení společné měny vliv na účetní systémy a informační technologii. Také je třeba brát v úvahu otázku, jak ovlivní přechod na novou měnu vztahy s dodavateli, zákazníky, zaměstnanci a konkurenty. Během příprav na zavedení společné měny by podniky měli využít všech dostupných informací. Hlavní kroky každé země jsou vytyčeny v plánu přechodu, který většinou přijímá vláda a neustále se aktualizuje.

„Zavedení eura má vliv na všechny systémy IT, které pracují s měnovými jednotkami, například fakturační a účtovací systémy, mzdové systémy, řídicí informační systémy a systémy číslování, nákup softwaru, aplikace na kontrolu zásob, jakož i systémy zpracování finančních informací, jako jsou pokladny a jiné platební terminály v prodejních místech“ (www.ec.europa.eu,2008). Časově náročnou operaci může tvořit

zajištění, aby byly tyto systémy přizpůsobeny na novou měnu včas. Nezbytné úpravy systémů IT spojené s eurem zahrnují spravování dvou měn (národní měny a eura), aby mohl provádět požadavky duálního zobrazování cen, uskutečňovat přepočty národní měnou a eurem podle předpisů přepočtu a zpracovávat větší množství desetinných míst. Jestliže jsou systémy IT podniku spojeny se systémy IT obchodních dodavatelů a partnerů, bude potřeba si obstarat trvalou komptabilitu i po zavedení společné měny. Společnost Intertell pracuje s informačním systémem SAP. Tento program je nastaven tak, že zpracovává ekonomické data v měnách Kč a EUR. Faktury zákazníků jsou rovněž vystavovány v EUR a samozřejmě jsou i v systému zpracovány faktury od dodavatelů vystavené v EUR.

Je velmi důležité zvýšit prostřednictvím odborné přípravy informovanost zaměstnanců o zavedení eura. Na to, aby byly zaměstnanci obeznámeni s novou měnou se doporučuje udávat částky na výplatní pásce v eurech i v národní měně hned po určení konverzního kurzu. Je podstatné vysvětlit zaměstnancům, jak se dospělo k částce v eurech, hlavně v případech, kdy přepočty přispěl k nižším nominálním mzdám. Toto je významné při takovém podnikání, kde se mzdy dosud vyplácejí v hotovosti. Nemělo by se zapomenout na otázku zaokrouhlování mezd. „Ve snaze předejít nepřesnostem se důrazně doporučuje zaokrouhlovat jen konečnou částku a ne jednotlivé položky, které tvoří součást mzdy, jako daň z příjmu, příspěvky na zdravotní a sociální pojištění“ (www.ec.europa.eu,2008). V případě přijetí měny EUR za národní měnu bude muset být v Intertellu provedena změna nastavení SAPu v modelu personalistika. Dosud nelze vyplácet mzdy zaměstnanců v měně EUR, a proto bude nutno připravit mzdové výplatní pásky tak, aby obsahovaly po určité přechodné období údaje o výši mzdy jak v měně EUR tak i v Kč.

„Ve většině národních plánů na zavedení eura se předpokládá období povinného duálního zobrazování cen (v měně národní i v eurech), tak že tento požadavek bude ustaven i ve vnitrostátních právních předpisech. Duální zobrazování cen je klíčovou metodou na seznámení zákazníků i zaměstnanců s hodnotami v eurech“ (www.ec.europa.eu,2008). Toto jim pomáhá začít „myslet v eurech“. Tyto kroky mohou být ze začátku velmi nákladné a jistě si vyžádají zvláštní výdaje. Je to ovšem dosti účinný nástroj pro nastolení dobrých vztahů se zákazníky. Duální zobrazování cen by mělo být lehce identifikovatelné a jasně čitelné. Na přepočty cen z původní měny na

aura by se vždy měl využívat úplný konverzní kurz. Znázornění cen by se mělo omezit pouze na konečnou cenu, která má být zaplacená zákazníkem. „Duální zobrazování cen se může využívat na cenovkách na pultech, na výrobních plakátech, cenících nebo v konečné částce na pokladních blocích“ (www.ec.europa.eu,2008).

Můžeme konstatovat, že společnost Intertell spol. s r.o. je dobře připravena na změny, které nastanou po vstupu do eurozóny – přijetí společné měny EUR. Společnost neočekává ani velké investiční náklady na úpravu programu SAP. „Myšlení“ vedoucích pracovníků společnosti Intertell je již v současné době „prováděno“ v hodnotách vyjádřených v EUR, neboť i veškerá jednání se zákazníky o cenových nabídkách na nové projekty jsou vedena v měně EUR. (www.ec.europa.eu)

6 Závěr

Má bakalářská práce je rozdělena na dvě části. Při zpracování teoretické části jsem se zaměřila na objasnění pojmu euro a připravenost zemí přijmout euro, vysvětlení Maastrichtských kritérií. V kapitolách 2 a 3 jsem detailně popsala jednotlivé přínosy a náklady spojené s přechodem na společnou měnu jak pro národní ekonomiku, tak i pro podnikový sektor.

Druhá a zároveň stěžejní část práce byla věnována poznatkům z praxe. Představila jsem vybranou společnost Intertell spol. s r.o. a v páté kapitole jsem provedla analýzu výhod a nevýhod, kterou přináší konverze měn pro hospodářský podnik. Poslední část zahrnuje celkové zhodnocení připravenosti vybraného podniku přijmout společnou měnu.

Otázky týkající se společné měny euro jsou v poslední době velice diskutované. Názory ohledně eura se ale velice různí. V této práci jsem se snažila popsat současný stav, ale i výhody a nevýhody, jež by nám společná měna euro mohla přinést. Zatímco část české veřejnosti, dle průzkumu společnosti Median zejména vrstva bohatších a vzdělaných Čechů, je jednoznačně pro přijetí eura v co nejkratší možné době, spatřuje v jeho přijetí výhody, další část české veřejnosti je poněkud skeptičtější. Na otázku který z těchto názorů je správný neexistuje jednoznačná odpověď. Podle některých ekonomů a analytiků je přijetí eura především věc politiky. Nelze věrohodně posoudit, zdali rychlé přijetí eura je pro ekonomiku výhodné nebo ne.

Faktem zůstává, že den, kdy se Česká republika připojí k eurozóně a přijme euro za svou měnu není v současnosti určen. Přijetí eura je prozatím otázkou budoucnosti a záleží na splnění podmínek Maastrichtských kritérií a na rozhodnutí české vlády a ČNB, kdy tento krok učiní. V naší zemi, jak jsem již výše uváděla, panuje ohledně otázky přijetí eura nejednotnost názoru a nejvýraznější čeští političtí a ekonomičtí představitelé mají na jednotnou evropskou měnu různý pohled. Jedním z nejvýraznějších odpůrců eura je přímo prezident České republiky Václav Klaus.

V okamžiku, kdy se Česká republika dočká přijetí eura, sníží se tím podstatně kurzové riziko, kterému jsou dnes ve velké míře vystavovány české podniky. Největší podíl obchodů je uskutečňován se státy EU a euro by tak pro nás bylo velikou výhodou. Mít stejnou měnu jako má téměř celá Evropa znamená také výrazné snížení nákladů na

směnu měn. Firmy budou moci snadno porovnávat své náklady s ostatními podniky v eurozóně. Bude velice snadné provádět mezinárodní platby, protože euro je vedle amerického dolaru a japonského jenu světovou měnou.

Ve všech podnicích, které obchodují se zahraničím a cizí měnou je sledování vývoje kurzových výnosů a kurzových ztrát velmi důležitou činností. Kurzové pohyby se přímo promítají do hospodářského výsledku a přímo ho ovlivňují jak do výnosů (zisk) tak do nákladů (ztráta). Přitom samotné podniky nemají možnost ovlivnit situaci na devizových trzích a stávají se pasivními účastníky někdy i spekulativního vývoje směnných kurzů. Pokud se podíváme např. na přehled přepočtu kurzových rozdílů u úvěrů EUR ve společnosti Intertell viz tab. č.10 vidíme, že se jedná o pohyby kurzových rozdílů až v hodnotě několika milionů Kč, které se přímo promítnou do hospodářského výsledku.

Je zřejmé, že podniky pracují v nestabilním měnovém prostředí s velkou mírou rizika vývoje kurzových ztrát. Pokud vývoj měnového kurzu osciluje v pásmu $+ - 3\%$ dokáží se s tím podniky vyrovnat v rámci snižování vlastních nákladů. Pokud se toto pásmo zvětšuje, nastane situace, která může při delším trvání ohrozit samotnou existenci podniku viz kurzový vývoj v roce 2008.

Po přijetí eura bude kurzové riziko v zemích eurozóny zcela eliminováno. Nadále zde bude přirozeně existovat kurzové riziko v obchodech uzavíraných na jinou měnu než euro.

Česká republika se k přijetí eura zavázala již okamžikem svého vstupu do EU v roce 2004, neboť součástí podepisovaných přístupových smluv k EU je i závazek k přijetí jednotné evropské měny (podle čl. 4 mají nové členské země časově omezenou výjimku na zavedení jednotné měny euro ve smyslu čl. 122 Smlouvy o ES – zavedení eura až po splnění všech konvergenčních kritérií). ČR tedy musí euro přijmout, a to dříve nebo později.

7 Seznam tabulek a obrázků

Tab. č. 1: Konvergenční kritéria	11
Tab. č. 2: Kategorizace přínosů a nákladů zavedení společné měny.....	12
Tab. č. 3: Účtování kurzových rozdílů	34
Tab. č. 4: Vydaná faktura a uhrazená ve stejném měsíci.....	34
Tab. č. 5Faktura vydána v měsíci červen a uhrazena v měsíci říjnu	35
Tab. č. 6: Faktura neuhrzena do konce roku a přeceněna k 31. 12. 2011	35
Tab. č. 7: Úhrada přeceněné faktury v měsíci lednu	36
Tab. č. 8– X: Poplatky za vedení devizového účtu:.....	37
Tab. č. 9 Vývoj bankovních poplatků rok 2007 – 2011	37
Tab. č. 10 Přehled přepočtu kurzových rozdílů v letech 2007 – 2011	38
Tab. č. 11: Účtování kurzových rozdílů	40
Tab. č. 12: Kurzové odchylky při nákupu materiálu	41
Tab. č. 13: Vzniklé odchylky v roce 2011	41
Tab. č. 14: Růst cenových odchylek v letech 2007 – 2012.	42
Tab. č. 15: Prodej deviz EUR do Kč v letech 2007 - 2011.....	42
Tab. č. 16: Přehled kurzových nákladů a výnosů v porovnání s dosaženými tržbami ...	44
Obr. č. 1 Logo a sídlo společnosti	28

8 Seznam použité literatury

Knižní zdroje:

FIALA, P., PITROVÁ, M. Evropská unie. 2. Doplněné a aktualizované vydání, Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2010, 803s., ISBN 978-80-7325-223-6

LACINA, L., ROZMAHEL, P. Euro: ano/ne? Praha: Alfa Nakladatelství, s.r.o., 2010, 319s., ISBN 978-80-87197-26-4

LACINA, L. a kol. Studie vlivu zavedení eura na ekonomiku ČR, Brno: Výzkumné centrum PEF MZLU, 2008, 322s., ISBN 978-80-87106-08-2

Internetové zdroje:

Administrativní registr ekonomických subjektů [online], [cit. 2.4.2012] Dostupné z [www:<http://www.info.mfcr.cz/cgibin/ares/darv_res.cgi?ico=00670154&jazyk=cz&xml=1>](http://www.info.mfcr.cz/cgibin/ares/darv_res.cgi?ico=00670154&jazyk=cz&xml=1)

Evropská komise [online], [cit. 22.4.2012] Dostupné z [www:](http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication11780_sk.pdf)

[<http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication11780_sk.pdf>](http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication11780_sk.pdf)

Intertell spol. s r.o. [online], [cit. 25.3.2012] Dostupné z [www:](http://www.intertell.cz/cze/fotogalerie.htm)

[< http://www.intertell.cz/cze/fotogalerie.htm >](http://www.intertell.cz/cze/fotogalerie.htm)

Zavedení eura v České republice [online], [cit. 14.2.2012] Dostupné z [www:](http://www.zavedenieura.cz/cps/rde/xchg/euro/xsl/euro_eurozona.html)

[< http://www.zavedenieura.cz/cps/rde/xchg/euro/xsl/euro_eurozona.html >](http://www.zavedenieura.cz/cps/rde/xchg/euro/xsl/euro_eurozona.html)

Zavedení eura v České republice [online], [cit. 8.4.2012] Dostupné z [www:](http://www.zavedenieura.cz/cps/rde/xchg/euro/xsl/cr_euro_podnikatel.html)

[<http://www.zavedenieura.cz/cps/rde/xchg/euro/xsl/cr_euro_podnikatel.html >](http://www.zavedenieura.cz/cps/rde/xchg/euro/xsl/cr_euro_podnikatel.html)

* Ve své bakalářské práci jsem nejvíce použila data a informace z interních materiálů společnosti Intertell spol. s r.o.

9 Seznam příloh

Příloha A: Organizační schéma společnosti Intertell spol. s r.o.

Příloha B: Ukázka výrobků společnosti Intertell spol. s r.o.

Příloha B:

Obr. č.2: Zámky na kufry + odkládací schránka do auta

Zdroj: vlastní, 2012

Obr. č.3: Flockovaný díl

Zdroj: vlastní, 2012

Obr. č.4: Plastové hračky pro děti

Zdroj: vlastní, 2012

Obr. č 5: Plastový drak pro děti

Zdroj: vlastní, 2012

Abstrakt

GABORÍKOVÁ, V. *Přínosy a náklady eura na příkladě konkrétního podniku*. Plzeň: Fakulta ekonomická ZČU v Plzni, s. 51, 2012

Klíčová slova: Přejchod na společnou měnu, euro, směnný kurz, konverze měn, kurzové zisky a ztráty

Předložená práce je zaměřena na přínosy a náklady eura na příkladě konkrétního podniku. První část teoretické práce se zabývá vymezením pojmu eura a připravenosti země přijmout euro. Ve druhé kapitole jsou podrobně popsány přínosy a náklady spojené se zavedením společné měny EUR pro Českou republiku a v následující kapitole jsou definovány hlavní vlivy a dopady, při přechodu na euro, na podnikový sektor. Do této kapitoly jsou dále zahrnuty přínosy a náklady spojené se zavedením společné měny pro podnikový sektor. Druhá část práce je věnována poznatkům z praxe, představení vybrané společnosti a následná analýza výhod či nevýhod, kterou přináší konverze měn pro hospodářský podnik. Na příkladech je zdokumentován vznik kurzových rozdílů a jejich dopad do hospodářského výsledku podniku. Poslední část zahrnuje celkové zhodnocení připravenosti vybraného podniku přijmout společnou měnu.

Abstract

GABORÍKOVÁ, V. *Benefits and costs of the euro in the example of a particular company*. Pilsen: Faculty of economics University of West Bohemia, p. 51, 2012

Key words: Transmission to common currency, Euro, exchange rate, currencies conversion, exchange rate profits and losses.

The first part of the theoretical thesis is based upon defining the term of “Euro currency“ itself and preparedness of a country to accept the Euro currency. In the second chapter the benefits and cost related to accepting of Euro currency by Czech Republic are listed in detail.

In the following chapter the main effects and impacts of transmission to Euro currency are defined in terms of business sector. Furthermore benefits and costs resulting from introduction of the common currency for business sector are included in this chapter.

The second part of the thesis is dedicated to experience from this field, chosen company introduction, and following analysis of pros and cons which are brought about by currencies conversion for a business unit. A generation of exchange rate differences and their impact on the economic result of a business unit is documented with given examples.

The last part includes overall evaluation of the chosen company preparedness to accept the Euro currency.